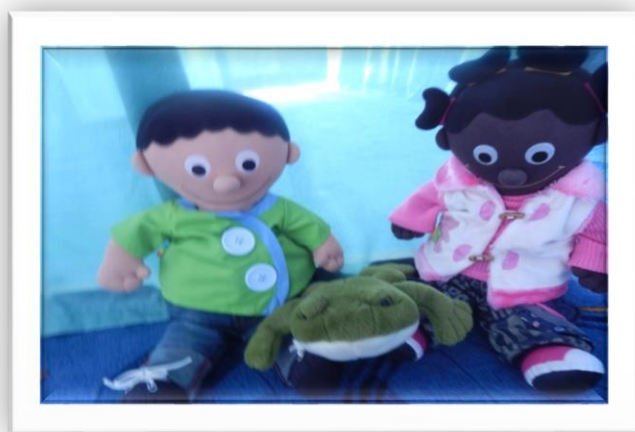

Матеріали учасника Фестивалю творчих ідей педагогів
закладів дошкільної освіти Глибоцького району
«Фестиваль театральної ляльки»

"НЕХОЧУХА"

Авторська казка

Театр іграшок

Автор:
Бічер Аліна Степанівна,
вихователь дошкільного підрозділу
Купського НВК

2019 рік

Казка про дівчинку Нехочуху

Жила – була в одному місті дівчинка. Її звали Нехочуха. Так, ви добре почули ... Ні, ім'я, звичайно, у неї було. Але всі називали її саме Не – хо – чу – хою. Тому, що всім та завжди вона повторювала одне слово «не хочу». Коли мама давала їй на сніданок кашу, вона заливалась гіркими сльозами і голосно кричала: «Не хо-чу!». На обід або вечерю чулося те саме. І навіть якщо тато кликав її послухати цікаву казку, вона вперто морщила ніс і знову твердила: «Я не хочу! Відстань від мене!».

Батьки дуже втомилися від цього її постійного «не хочу» і просто вже не знали: як її годувати, одягати, покласти спати...

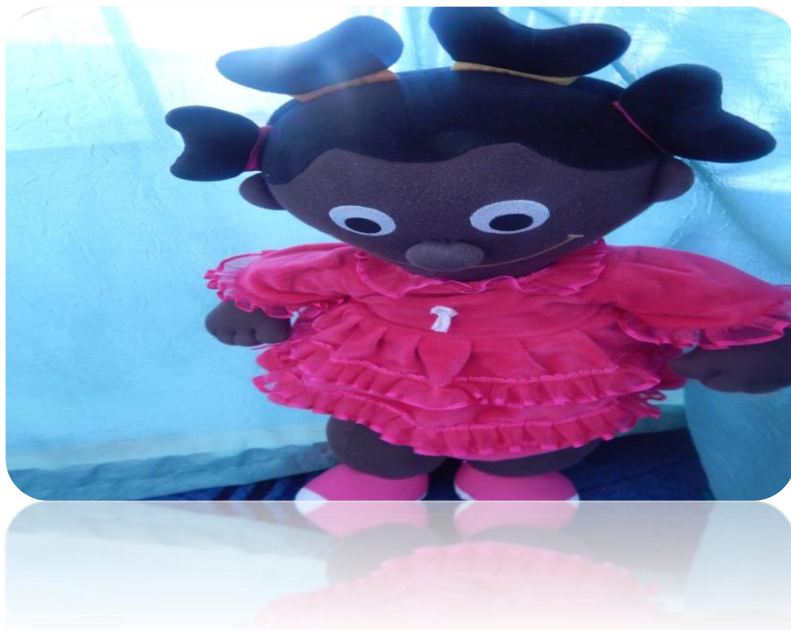
Друзів у неї зовсім не було тому, що ніхто не хотів дружити з Нехочухою!

Одного дня, коли батьків не було вдома, за входними дверима вона почула шурхіт. Їй стало дуже цікаво. Дівчина відкрила двері і побачила на порозі ... жабенятко.

Вона дуже зраділа, що їй не доведеться бути на самоті. Взяла його на руки, подивилася і подумала:

«Це жабеня, напевне, зачарований принц. Я його поцілую і чари зникнуть».
Але, як тільки Нехочуха доторкнулась губами до зеленого гостя перетворилась на чорне, бридке дівчисько.

Відображення в дзеркалі, яке висіло в коридорі, налякало її, і сльози навернулися на очі. В цю же мить почула, як жабеня заговорила людським голосом: - «Я хочу їсти!». Дівчина застигла від подиву, тому що вона ніколи в житті не бачила говірливих жабенят! Відразу ж, кинулася до холодильника: взяла ковбасу, швидко нарізала її скибочками, розлила молоко в тарілку, навіть витягнула з шафи її улюблені цукерки та ввічливо запропонувала все непроханому гостю. Але, жабеня з огидою подивилось на гостинці і гордовито сказало:- «Я не хочу!». - « Як так!» вигукнула дівчина. - « Ти тільки що просив їсти!». Жабенятко тільки збентежено відвів в бік свої чорні очі. «Ну, добре!»- сказала дівчина. - «Не хочеш їсти, то давай тоді гратися». Взяла шовкову стрічку з маминої плетеної корзини та крикнула: «Давай, стрибати!»

Однак, знову почула відмову: - «Я не хочу!».

Нехочуха побігла в свою кімнату і принесла цілу коробку іграшкового скарбу: ляльки, кубики, м'ячики та запропонувала: «Ну ось. Давай пограємо!».

У відповідь почула: «Не хочу...»

Дівчина розлютилася: - «До чого ж ти уперта жаба?! Їсти – не хочу! Стрибати – не хочу! Грати - не хочу!». Та в останній раз, набравшись терпіння, сказала: «Ну, якщо ти не хочеш нічого, ходи до мене на ручки, я тебе приголублю, а ти мені пісню заспіваєш...». Жабеня все так же дивилося на неї широкими очима і вперто сказало: « Я не хочу...» . Зі словами: - «Он як!» схопила жабку і виставила її за двері, крикнув: « Ти погана істота! Ось іди куди хочеш! Мені не потрібна така дурна, лінива і вперта жаба! А ще через тебе я стала такою чорною та бридкою . Якби знала, що ти не який не зачарований принц... Мені і без тебе було добре!...». Гримнула дверима, присіла коло дверей та гірко заплакала. Вона була дуже засмучена, що навіть якась говірлива жаба не слухається її. Тоді, раптом, дівчина зрозуміла, що так само поступає і вона: не слухає ані батька, ані мати, та весь час твердить: «не хочу». Ой, як їй стало соромно. Врешті-решт, вона так, як і жабенятко вперта і пустотлива. Як же її мама і тато страждають, тому що вона так погано себе веде!...

Тільки тепер Нехочуха зрозуміла, що не можна бути такою! А потім вона твердо вирішила і сказала собі: « Більше ні за що на світі, не буду казати ці жажливі слова « не хочу» і ніколи-ніколи не скривджу своїх батьків! Я ж так їх люблю!»...

Вона витерла сльози, та вибігаючи на вулицю, щоб вибачитися перед жабенятком, мимохідь побачила в дзеркалі своє звичайне зображення. На

порозі стояв гарний хлопчина, який привітно посміхався і великі чорні очі когось нагадували... Він помахав рукою і пішов.

Подейкують, що після цієї пригоди ту дівчину більше ніхто не називав НЕХОЧУХОЮ.